

La Universitat

Inici > La UB > Doctors honoris causa > Honoris causa

Honoris causa

Carlos Eyzaguirre

Carlos Eyzaguirre (Santiago de Xile, 1923) es va formar com a metge a la prestigiosa Universitat Catòlica de Xile, on es va graduar amb la màxima distinció l'any 1947.

La incorporació immediata com a *fe/low* a la Facultat de Medicina de la Universitat Johns Hopkins va significar un fet decisiu per a la carrera acadèmica d'Eyzaguirre. En aquest centre exercia el professor Stephen Kuffler, el gran referent de la comunitat científica dels neurofisiòlegs del segle XX. I va ser en aquest marc quan l'any 1955 va establir per primera vegada l'existència de potencials postsinàptics inhibidors, un fenomen decisiu per a la comprensió del funcionament del sistema nerviós.

El 1957, Eyzaguirre es va incorporar a la Facultat de Medicina de la Universitat d'Utah, on va desenvolupar la resta de l'activitat científica i va assumir, alhora, totes les responsabilitats acadèmiques possibles, com la de president del Departament de Psicologia, entre els anys 1964 i 1988.

A hores d'ara, el nombre de publicacions d'Eyzaguirre sobre els quimioreceptors sobrepasa la centena, i continua dirigint un laboratori extraordinàriament actiu que manté col·laboracions internacionals molt diferents i plurals, entre les quals n'hi ha moltes d'espanyoles i, en particular, catalanes.

Eyzaguirre ha estat nomenat doctor honoris causa per la Universitat Catòlica de Xile (1972) i la Universitat Complutense de Madrid (1975). També ha rebut la Medalla Claude Bernard de la Universitat de París (1965), entre d'altres.

Des del 1981 manté una estreta relació científica i personal amb professors i investigadors adscrits al grup de recerca de Neurofisiologia i Biomembranes de la UB, que ha donat com a fruit diversos articles originals, col·laboracions editorials en llibres i projectes de recerca comuns.

Segueix-nos:

Membre de la

Reconeixement internacional de l'excel·lència

